Hallásértés

Transcript

Piotr következő úticélja Bolesławiec volt, egy nyugat-lengyelországi város, amely a kézzel festett kék asztali porcelánjairól híres. A város bejáratánál a körforgalom közepén egy ember nagyságú teáscsésze üdvözölte. A nagyméretű csésze pont olyan volt, mint az eredeti, hagyományos mintájú Bolesławiec-i kék porcelán. Egyenesen a porcelángyár fele hajtott.

Egy héttel korábban már időpontot kért az üzleti találkozóra és megbeszélt egy gyárlátogatást is. A gyár előtti parkolóban hagyta az autót. A bejáratnál Kuba üdvözölte. Jó barátja volt és ezen a napon ő mutatta meg neki a gyárat. Egy rövid beszélgetés után bementek a gyárba, ahol javában folyt a termelés. Polcok százai roskadoztak a még festetlen porcelánedényektől. Kuba elmesélte, hogyan készül a porcelánedény.

- Először is öntőformákat használunk – magyarázta Kuba – olyan, mint mikor tortát készítesz. Van egy sütőforma, melyet megtöltünk a folyékony tésztával. Aztán a tészta felveszi a sütőforma alakját, így lesz csésze, tányér vagy váza. Ez a módszer nagyon hatékony, mert egyszerre sok edényt tudunk gyártani. Mikor kivesszük a formából, az edényt megpucoljuk és lesúroljuk. Aztán, mint a tortát, betesszük a sütőbe és 800 fokon kiégetjük. Ha ez megvan, utána festjük őket. A festés kézzel történik, nem használunk gépeket. Ez a legnehezebb lépés és sok időt vesz igénybe. Végül lekenjük őket egy réteg mázzal és újra betesszük a kemencébe. 1250 fokon égetjük ki. Ettől lesz fényes és sima a felülete.

Piotr boldogan hagyta el a gyárat. A porcelánedények nagyon szépek voltak és egészen olcsó a sok munkához és jó minőséghez képest. Ezt biztosan el tudja adni a boltban. A baj csak az, hogy ilyesmit minden ajándékboltban árulnak. Vajon ez mégsem lesz olyan jó ötlet? Idővel kiderül…